

UCHWAŁA NR 26 / 2019

Senatu Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu
z dnia 25 czerwca 2019 r.

w sprawie: **wyrażenia poparcia dla wniosków o przyznanie dorocznych nagród Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego dla nauczycieli akademickich Akademii Sztuk Pięknych im. E. Gepperta we Wrocławiu.**

Na podstawie § 5 ust.4 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 29 maja 2019 r. w sprawie nagród ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego dla nauczycieli akademickich (Dz. U. z 2019 r. poz. 997), w związku z art. 458 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2018 r. poz. 1668), po zapoznaniu się z opinią Uczelnianej Komisji ds. Odznaczeń i Nagród, Senat ASP pozytywnie zaopiniował kandydatury nauczycieli akademickich rekomendowanych do dorocznej nagrody ministra.

§ 1

W zakresie działalności naukowej, prowadzenie twórczości artystycznej - dr hab. Dominika Sobolewska,

W zakresie działalności wdrożeniowej – dr hab. Artur Skowroński,

Za całokształt dorobku – dr hab. Zdzisław Nitka.

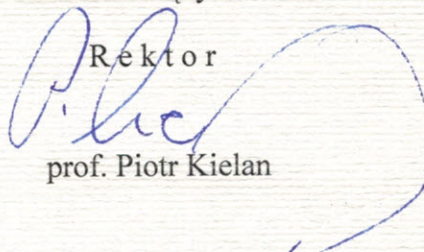
§ 2

Opinie o zasadności wystąpienia z wnioskami stanowią załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3

Traci moc Uchwała Senatu nr 5/2019 z dnia 29.03.2019 r.

Przewodniczący Senatu

Rektor

prof. Piotr Kielan

Wrocław, dnia 25 czerwca 2019 r.

Handwritten mark

1. Opinia o zasadności wystąpienia z wnioskiem o nagrodę za znaczące osiągnięcia w zakresie działalności naukowej dla dr hab. Dominiki Sobolewskiej

Rektor i Senat Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta wnioskuje o przyznanie nagrody Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego dr hab. Dominice Sobolewskiej za prowadzenie aktywności projektowo-badawczej oraz działalności w zakresie kierowania zespołami projektowo-naukowymi w ramach prac dla Expo Milano 2015, czego wynikiem są znaczące dla dyscypliny sztuk projektowych, wysokiej jakości dzieła o randze międzynarodowej.

Dominika Sobolewska w roku 2013 uzyskała pierwsze miejsce w otwartym konkursie na stanowisko badawcze w zespole ds. projektowania i architektury przy Wydziale Przestrzeni Tematycznych Expo 2015 w Mediolanie kierowanym przez arch. Matteo Gatto. Przez dwa lata zaangażowana była w prace projektowo-badawcze, koordynacyjne, a także prace o charakterze kuratorsko-kierowniczym przy opracowywaniu wystaw dla 9 pawilonów tematycznych (tzw. Kłastrów) oraz przestrzeni komercyjnych dla Wystawy Światowej 2015.

Wkład kandydatki w działania projektowe na skalę międzynarodową (w ramach jej udziału w Expo Milano 2015) ma niebagatelne znaczenie dla rozwoju kultury projektowania w regionie i kraju. Udział Dominiki Sobolewskiej w naznaczonych intensywną działalnością interdyscyplinarną zadaniach projektowych był unikalną okazją na udoskonalenie dotychczas zdobytych umiejętności oraz na zdobycie nowych kwalifikacji. Podczas dwuletnich badań w Mediolanie projektantka w pełni wykorzystała szansę na poszerzenie wiedzy nie tylko w zakresie designu i architektury, ale również na polu budowania relacji międzynarodowych oraz zarządzania i koordynacji projektami/zespołami badawczymi. Wymiernym efektem jej działań przy Wystawie Światowej 2015 są znaczące dla dyscypliny sztuk projektowych dzieła, zarówno o charakterze materialnym (np. autorstwo i współautorstwo conceptów projektowych i dokumentacji technicznej dla wybranych pawilonów, przestrzeni komercyjnych), jak i niematerialnym (habilitacja, działalność popularyzatorska).

Na uwagę zasługuje opracowana w 2018 r. praca habilitacyjna Dominiki Sobolewskiej. Jest to niezwykle oryginalne, obszerne studium, ilustrujące zaangażowanie kandydatki w działania projektowe dla Expo Milano 2015. Zamieszczona na 200 stronach, opracowana w dwóch wersjach językowych praca habilitacyjna stanowi unikatowy zbiór cennych wskazówek dotyczących metodologii i specyfiki projektowania w interdyscyplinarnych zespołach projektowych. Opracowana na bazie własnych doświadczeń, pełna jest dojrzałych konkluzji podpartych bogatym, starannie dobranym materiałem graficznym. Zobrazowana rozpiętość i złożony charakter podejmowanych zadań zasługuje na uznanie. Opracowanie habilitacyjne stanowić może prekursorski przewodnik do metodologii projektowych w specjalnościach wystawienniczych, rozumianych w kontekście globalnym, co jest istotne zwłaszcza w świetle nowych kierunków rozwoju sztuk projektowych. Współczesność i charakter pojawiających się w niej wątków ekspozycyjnych wskazują na taką potrzebę.

2. Opinia o zasadności wystąpienia z wnioskiem o nagrodę za znaczące osiągnięcia w zakresie działalności wdrożeniowej dla dr hab. Artura Skowrońskiego

Rektor i Senat Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta wnioskuje o przyznanie nagrody Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego dr hab. Arturowi Skowrońskiemu, profesorowi uczelni w ASP we Wrocławiu, za wdrożenie i współtworzenie projektu o nazwie „Akademia BIZnES Class”.

Akademia BIZnES Class poprzez zaangażowanie wielu firm, jednostek, organizacji łączy siły, które przygotowują podmioty ekonomii społecznej do funkcjonowania pod kątem biznesowym. Współpartnerami Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu są: Objectivity,

UBS, PwC, Softserve, Fundacja Laboratorium Odpowiedzialnego Biznesu, Dolnośląski Ośrodek Polityki Społecznej.

Rolą dr hab. Artura Skowrońskiego jest koordynowanie projektu z ramienia ASP we Wrocławiu, wsparcie konsultacyjne, strona merytoryczna oraz proces edukacyjny studentów, ale też i przedstawiciele podmiotów ekonomii społecznej.

Artur Skowroński jako mentor mentorów designu – Akademii BIZnES Class – został już doceniony ważną nagrodą podczas konkursu Emerging Europe Awards w Londynie, zajmując III miejsce w kategorii Equality-Friendly Initiative of the Year. Dzięki Akademii BIZnES Class podmioty ekonomii społecznej (zajmujące się inicjatywami związanymi z aktywizacją wykluczonych grup społecznych: bezdomnych, samotnych matek w trudnej sytuacji życiowej, osób z niepełnosprawnościami, dzieci i młodzieży z domów dziecka...) mają szansę skorzystać z wiedzy i doświadczenia ekspertów z dziedziny biznesu i designu. Ta trójstronna współpraca przynosi wielowymiarowe korzyści dla wszystkich stron zaangażowanych w projekt: podmioty ekonomii społecznej i ich podopieczni otrzymują profesjonalną pomoc przy rozwijaniu swoich inicjatyw, partnerzy ze strony biznesu otwierają się i uwrażliwiają na ważne aspekty życia społecznego (czynienie dobra, angażowanie się w inicjatywy, których efektem nie musi być monetyzacja, wymiernym skutkiem tej współpracy jest jednak prawdziwa zmiana życia grup społecznych w trudnej sytuacji) oraz mentorów designu – studentów zaangażowanych w projekt.

Młodzi ludzie, dzięki udziałowi w koordynowanym przez Artura Skowrońskiego projekcie, uczą się wrażliwości społecznej, współpracy z biznesem i pracy w zespole, składającym się z różnego typu specjalistów. Wiedza, którą otrzymują w procesie edukacji artystycznej od razu jest konfrontowana z prawdziwymi wyzwaniem rynku. Sztuka/design ma szansę realnie pomóc ludziom, którzy tej pomocy potrzebują. Projekt Akademia BIZnES Class to pionierska inicjatywa z ogromnym potencjałem i realnym, pozytywnym wpływem na otoczenie gospodarcze, szczególnie na jego najbardziej wrażliwą część – organizacje zorientowane na walkę z wykluczeniem grup społecznych.

3. Opinia o zasadności wystąpienia z wnioskiem o nagrodę za całokształt dorobku dla dr. hab. Zdzisława Nitki

Dr habilitowany Zdzisław Nitka, profesor uczelni, zatrudniony w Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu od października 1988 roku. Od uzyskania stopnia doktora habilitowanego w 2006 roku Zdzisław Nitka był promotorem dwóch doktorów oraz recenzentem w trzech przewodach doktorskich. Od 1996 roku jest członkiem Rady Wydziału Malarstwa i rzeźby macierzystej Uczelni, a także członkiem Rady Bibliotecznej oraz zespołu redakcyjnego czasopisma artystycznego „Format”.

Dzięki swojej aktywności na polu twórczości artystycznej od ponad 30 lat należy do grona najlepiej rozpoznawalnych malarzy średniego pokolenia w Polsce. Wybitny przedstawiciel generacji lat 80. i kręgu tzw. „Nowych Dzikich”, wierny stylistyce ekspresjonistycznej, jest jednocześnie znakomitym kultywatorem pamięci o artystach, nie tylko tych związanych z niemieckim ekspresjonizmem lat 20. i 30., choć szczególną estymą darzy tych, których losy łączą się także z jego „małą ojczyzną” - Obornikami Śląskimi.

Nazwisko malarza i grafika, autora akcji artystycznych pojawiło się w najważniejszych syntetycznych opracowaniach poświęconych sztuce polskiej, zwłaszcza współczesnej, by wymienić choćby Sztukę najnowszą. Co słyszać? Pod redakcją Maryli Sitkowskiej (1990), Encyklopedię kultury polskiej XX wieku. Od awangardy do postmodernizmu pod red. Grzegorza Dziamskiego (1996), Encyklopedię sztuki polskiej pod redakcją Jana K. Ostrowskiego (2001), Słownik malarzy polskich. Od dwudziestolecia międzywojennego do końca XX wieku. T. 2 Marka Machowskiego (2001), Polska – dzieje sztuki Barbary Kokoski (2002), Wielka encyklopedia malarstwa polskiego pod redakcją Aleksandry Górskiej (2011) czy Dzieje sztuki polskiej – sztuka i architektura jako świadectwo czasu Barbary Kokoski (2012). Warto nadmienić także jego obecność w licznych opracowaniach poświęconych sztuce najnowszej. W 2014 roku ukazało się w serii Wrocławskie Środowisko Artystyczne, poświęconej wybitnym osobowościom twórczym związanym ze stolicą

Dolnego Śląska, opracowanie monograficzne pióra świetnego znawcy powojennej sztuki wrocławskiej dra Andrzeja Jarosza zatytułowane Zdzisław Nitka. Malarz Nitka znalazł się w niej jako najmłodszy reprezentant środowiska, potwierdzając w ten sposób swoje ogromne znaczenie także dla polskiej sztuki.

Zdzisław Nitka był bohaterem wielu filmów dokumentalnych poświęconych jego twórczości lub szerzej sztuce nowej ekspresji. O jego dokonaniach powstała też praca magisterska Ekspresjonizm dzisiaj. Malarstwo Zdzisława Nitki napisana przez Łukasza Nadzieję pod kierunkiem prof. Waldemara Okonia (Uniwersytet Wrocławski, Instytut Historii Sztuki, 2004). Za swoją twórczość uzyskał wiele nagród w kraju i za granicą, w tym „Wiktora'88” na Arsenale w 1988 roku, na Festiwalu Polskiego Malarstwa Współczesnego w Szczecinie oraz na Bielskiej Jesieni.

Jego prace znajdują się w ogromnej liczbie kolekcji prywatnych krajowych i zagranicznych, a także w wielu zbiorach instytucjonalnych, z których najważniejsze to Muzeum Narodowe w Poznaniu, Muzeum Narodowe w Szczecinie (Muzeum Sztuki Współczesnej), Muzeum Narodowym we Wrocławiu (Pawilon Czterech Kopuł), Muzeum Śląskim w Katowicach, Muzeum Historii Żydów Polskich Polin w Warszawie, Muzeum Sztuki Współczesnej w Radomiu, kolekcjach BWA w Bielsku-Białej i Nowym Sączu, Muzeum Miejskim we Wrocławiu, a także w Zakładzie Narodowym im. Ossolińskich we Wrocławiu oraz Kolekcji Dolnośląskiego Towarzystwa Zachęty Sztuk Pięknych.

Zdzisław Nitka bierze nadzwyczaj aktywny udział w ruchu wystawienniczym w Polsce i za granicą. Od 1987 roku przygotował 78 wystaw indywidualnych, z czego 14 odbyło się za granicą (m. in. w Niemczech, Wielkiej Brytanii i Belgii). Pokazy krajowe odbywały się w ważnych ośrodkach ekspozycyjnych - salonach BWA, oraz w istotnych dla sztuki współczesnej galeriach. W tym okresie artysta wziął także udział w 339 wystawach zbiorowych, z czego 75 miało miejsce za granicą, m. in. w Brazylii, Japonii, Chinach, USA, Portugalii, Francji, Holandii, Belgii, Danii, Niemczech, Austrii, Rumunii, Czechach, Słowacji, Rosji, Ukrainie, Litwie i Mołdawii. Sam był także kilkakrotnie kuratorem wystaw i wiele razy jurorem w konkursach artystycznych o ogólnopolskim zasięgu. Choć warto jednocześnie podkreślić, że Zdzisław Nitka zachowuje postawę outsidera, w jego pracach i działaniach widoczny jest dystans wobec zdobywcy cywilizacji. Jest konsekwentnym neoekspresjonistą – sercem i gestem.

Najnowszym, symbolicznym wręcz wyróżnieniem dla sztuki Zdzisława Nitki jest jego udział w głośnej wystawie „Maler. Mentor. Mag - Otto Müller und sein Netzwerk in Breslau”, będącej wynikiem współpracy kilku prestiżowych europejskich instytucji kultury: Hamburger Bahnhof – Museum für Gegenwart – Berlin, Renate und Alexander Camaro Stiftung oraz Muzeum Narodowego we Wrocławiu. Wystawa została zaprezentowana w Hamburger Bahnhof w Berlinie (12.010.2018 – 3.03.2019) oraz w Muzeum Narodowym we Wrocławiu (8.04. – 30.06.2019). Oborniki Śląskie – miejsce życia i pracy Zdzisława Nitki, a także śmierci Ottona Müllera – to także miejsce funkcjonowania Muzeum Ekspresjonistów założonego przez artystę i jego żonę, malarzkę Jolanę Nikt. Przyjaźń z wielkimi osobowościami świata sztuki (by wymienić tylko Georga Baselitza, Markus Lüpertz czy Edwarda Dwurnika) również stanowi bezcenną rekomendację postaci artysty Zdzisława Nitki, związanego od czasów studiów z wrocławską Akademią Sztuk Pięknych, do nagrody za całokształt dorobku.